

deres hjemland, og at hjælpe fattige lande med et stort antal flygtninge.« Og lidt senere hedder det: »Danmark kan naturligvis ikke løse problemerne for alle verdens flygtninge. Men vi kan og skal være med til at hjælpe flygtninge både her i landet og i nærområderne.«

Begge disse udsagn er Socialdemokratiet ganske enig i. Men vi mener også, at det faktisk er det, som sker. Ud over de flygtninge, vi modtager her i landet, ydes der både gennem UNHCR og ude i nærområderne en ganske stor indsats, sådan som ministeren vist i øvrigt også var inde på.

Danmark er et af de få lande – et af ti, tror jeg faktisk det er – som stiller en flygtningekvotie til rådighed for UNHCR. Ser vi på vores økonomiske bidrag i relation til befolkningstal, overgås vi kun af Norge. Så set i en international målestok har vi ikke grund til at dukke nakken.

Men antallet af flygtninge på verdensplan er fortvivlende stort. På den baggrund stiller Kristeligt Folkeparti så dette beslutningsforslag om at hæve vores flygtningekvotie med 250 personer.

Forslagsstillerne har beregnet merudgiften til ca. 30 mio. kr. og henviser så i den sammenhæng til partiets flygtningeudspil, der vist kom her i marts måned, hvor der er forslag, som det hedder, der vil reducere udgiften for staten i forhold til i dag.

Ser man nærmere på flygtningeudspillet og på, hvad det er for forslag, så kan jeg finde to. Det ene er, at kommunerne skal nedsætte kon-tanthjælpen, når visse forudsætninger er til stede, og det andet er, at flygtningenes ret til familiesammenføring med forældre over 60 år fjernes.

Vi finder faktisk begge forslagene ganske usympatiske, men er nok mest rystet over det sidste. At være flygtning er et traume, som vi andre næppe kan fatte i sin fulde udstrækning. En af byrderne, flygtningene har, er, at kontakten til forældre og til familie er afskåret, og at forældre ganske ofte befinder sig i en risikosituation netop på grund af deres flygtede børns virke. Derfor var det ikke nogen tilfældighed, at man, da man ophævede retten til familiesammenføring til forældre over 60 år for indvandrere, alligevel opretholdt den for flygtninge.

Jeg skal indrømme, at jeg havde forventet, at måske netop Kristeligt Folkeparti havde en vis sans for, at hvis vi skal hjælpe traumatiserede flygtninge til igen at blive hele mennesker, er

det ikke nok at give dem mad og tag over hovedet. Men vi må også prøve, så langt det overhovedet kan lade sig gøre, at løse nogle af de situationer, som fortsat belaster dem. Det er netop i det lys, at retten til familiesammenføringer med forældre skal ses.

Vi finder det ikke så forfærdelig sympatisk, at Kristeligt Folkeparti på den ene side vil tage et initiativ til gunst for flygtninge og på den anden side vil lade flygtningene så at sige selv betale for det i form af forringede menneskelige vilkår. Vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Der var flere gode formål i det her forslag fra Kristeligt Folkeparti. Der nævnes udtrykkeligt i bemærkningerne, at man vil hjælpe flygtningene tæt på deres hjemland. Det har Venstre jo været talsmand for i mange år. Man er også inde på, at man skal forebygge, at mennesker flygter. Det er der vel næsten ikke nogen fornuftige mennesker, der overhovedet kan være imod. Spørgsmålet er så, hvad midlerne skal være.

Vi har jo i Venstre igennem mange år fremført det synspunkt, at hjælpen skal foretages i nærområderne. Vi har her i Folketingssalen fremsat forslag om, at visitering af flygtninge skulle ske fra lejrene i nærområderne, efter at man havde været igennem en asylsagsbehandling, for det er vores synspunkt, at man specielt, når – jeg siger når – man får en fælles EU-politik og får et fælles flygtningebegreb derved kan spare ikke blot en masse bureaukrati og bruge de ressourcer langt bedre på de enkelte mennesker, men også kan undgå, at asylsøgere, der ikke har de bedste formål for øje, og menneskesmuglerne spiller landene ud mod hinanden.

Det var jo også noget af det, der var baggrunden for, at firkloverregeringen i 1986 i FN foreslog, at man i højere grad oprettede flygtningelejre i nærområderne og visiterede flygtninge derfra. Det har der jo som bekendt ikke været flertal for her i Folketinget endnu. Vi tror, det kommer, måske ikke via FN, men via den fælles EU-flygtningepolitik, som er påtrængende.

Vi har den opfattelse, at alle flygtninge burde være FN-flygtninge eller i hvert fald EU-flygtninge, og altså at asylsagsbehandlingen foregår et andet sted.

Så længe Danmark kritikløst lader alle, der kommer illegalt ind over grænsen, påbegynde